

Zadeva C-433/03

Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

„Neizpolnitev obveznosti države – Pogajanje, sklenitev, ratifikacija in izvrševanje dvostranskih sporazumov s strani države članice – Prevoz blaga in potnikov po celinskih plovnihih poteh – Zunanja pristojnost Skupnosti – Člen 10 ES – Uredbi (EGS) št. 3921/91 in (ES) št. 1356/96“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca A. Tizzana, predstavljeni 10. marca 2005	I - 6989
Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 14. julija 2005	I - 7011

Povzetek sodbe

- 1. Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Predmet spora – Določitev v predhodnem postopku – Poznejša omejitev predmeta spora – Dopustnost (člen 226 ES)*

2. *Tožba zaradi neizpolnitve obveznosti – Preizkus utemeljenosti, ki ga opravi Sodišče – Upoštevni položaj – Stanje po izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju (člen 226 ES)*
3. *Mednarodni sporazumi – Pristojnost Skupnosti – Pridobitev zunanje izključne pristojnosti zaradi izvrševanja notranje pristojnosti – Pogoji – Transport po celinskih plovnih poteh – Uredba št. 3921/91 – Nezadostnost skupnostnih predpisov za izvedbo prenosa zunanje izključne pristojnosti na Skupnost (člena 71(1) ES in 80(1) ES; Uredba Sveta št. 3921/91)*
4. *Postopek – Vloga, s katero se postopek začne – Predmet spora – Opredelitev – Sprememba v postopku – Prepoved*
5. *Države članice – Obveznosti – Obveznost sodelovanja – Odločitev, ki pooblašča Komisijo, da se v imenu Skupnosti pogaja za večstranski sporazum – Naloga držav članic – Naloga storitve in opustitve – Obseg (člen 10 ES)*

1. Čepprav je predmet tožbe, vložene na podlagi člena 226 ES, omejen s predhodnim postopkom, predvidenim v tej določbi, zaradi česar morata posledično obrazloženo mnenje Komisije in tožba temeljiti na istih očitkih, ta zahteva ne more biti tako ostra, da bi morala biti v vsakem primeru popolnoma skladno formulirana, čeprav predmet spora ni bil razširjen ali spremenjen, temveč zgolj omejen.
2. Obstoj neizpolnitve je treba oceniti glede na položaj države članice, v katerem se je znašla po poteku roka, določenega v obrazloženem mnenju, pri čemer pozneje nastalih sprememb Sodišče ne more upoštevati.

(Glej točko 32.)

3. Skupnost z izvrševanjem notranje pristojnosti pridobi izključno zunanjo pristojnost, ko mednarodne obveznosti
- (Glej točko 28.)

izhajajo iz področja uporabe skupnih pravil ali v vsakem primeru obsegajo področje, ki ga že večinoma pokrivajo ta pravila, tudi če ne obstaja nobeno protislovje med temi pravili in navedenimi obveznostmi.

pod katerimi lahko tuji prevozniki prevažajo blago ali potnike po celinskih plovnih poteh znotraj države članice, namreč ne ureja položaja teh prevoznikov, saj velja le za prevoznike s sedežem v državi članici in ker na podlagi te uredbe ni bilo popolne harmonizacije.

Tako je Skupnost v primeru, ko je v svoje notranje zakonodajne akte vključila določbe glede obravnavanja, pridržanega za državljane tretjih držav, ali ko je svojim institucijam izrecno podelila pristojnost pogajanj s tretjimi državami, pridobila izključno zunanjo pristojnost v obsegu teh aktov.

(Glej točke od 44 do 48, 50, 52 in 53.)

To velja, celo če ni izrecne klavzule, ki bi institucije pooblaščala za pogajanja s tretjimi državami, tudi tedaj, ko je Skupnost izvršila popolno harmonizacijo na določenem področju, kajti lahko bi se vplivalo na sprejeta skupna pravila, če bi države članice ohranile svobodo pogajanja s tretjimi državami.

4. Stranka med postopkom ne more spremeniti predmeta spora, tako da je treba utemeljenost tožbe preizkusiti izključno ob upoštevanju predlogov vloge, s katero je začela postopek.

(Glej točko 61.)

Glede določitve pogojev, pod katerimi lahko prevozniki zunaj Skupnosti opravljajo prevoze po celinskih plovnih poteh znotraj države članice, Skupnost ni pridobila zunanje izključne pristojnosti. Uredba št. 3921/91 o določitvi pogojev,

5. Dolžnost lojalnega sodelovanja, ki jo nalaga člen 10 ES, se splošno uporablja in ni odvisna niti od izključne narave ali od zadevne pristojnosti Skupnosti niti od morebitne pravice držav članic, da prevzamejo obveznosti do tretjih držav.

Zlasti so države članice zavezane, da izpolnijo posebne ukrepe ali se jih vzdržijo takrat, ko je Komisija Svetu predložila predloge, ki kljub temu, da jih ta ni sprejel, pomenijo izhodiščno točko za usklajeno dejavnost Skupnosti.

Iz tega sledi, da dejstvo, da je Svet sprejel odločitev, ki pooblašča Komisijo za pogajanje v imenu Skupnosti o večstranskem sporazumu, pomeni začetek uskla-

jene dejavnosti Skupnosti na mednarodnem področju in zato zahteva, če ne že dolžnost vzdržanja držav članic, pa vsaj dolžnost tesnega sodelovanja med državami članicami in institucijami Skupnosti, zato da olajšajo izpolnjevanje nalog Skupnosti in zagotovijo enotnost in povezanost ravnanja in zastopanosti Skupnosti na mednarodni ravni.

(Glej točke od 64 do 66.)